

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Szerkesztőség:
Főtér 27. szám. hova a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.
Megjelen minden vasárnap reggel.
Kéziratok nem adnak vissza.

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt
Hirdetéseket
a kiadóhivatal mérsékelt árajegyzék szerint számít.
Egyes szám ára 8 ltr.

Kiadóhivatal:
Schvarecz Sándor könyvkereskedése, hova az előfi-
zetési- és hirdetési díjak küldendők.
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr.
Nyilttér petit sora 30 kr.

Feihívás Jókai Mór tisztelőihez.

Ország szerint tudva van, hogy a nemzet koszorus írója Jókai Mór, ötven éves írói pályájának öröm-ünnepe készűl megűlni. Ez ünnep országos lesz és nemzeti, és mint egy illatos bokréta lesz odatűzve a közelgő 1894. év homlokára, mert ez év januárius 6-ika lesz a napja. És mind amaz ünneplésnek, melyet a működő bizottság e napra tervez, ugyszólván édes és értékes magva lesz az a maradandó emlék, melynek érdekében e sorokkal fordulunk Jókai Mór tisztelőihez, mely elnevezés alá méltán foglalható a nemzet színe java, rang, rend- és osztálybeli külömbőség nélkül. —

Egy gondolat kapta meg legjobban az elméket, a melyek ez ünnep előkészítésében részt vettek, a gondolat: országos ünnepet űlve emléket is adni e napról és benne egyszersmind kettős értelmű jutalmat, az ünneplendőnek az ő saját alkotásai révén.

Megáldott fejére két ágból fenni koszorut: egy ágból, a mely diszítí, és egyből, mely védi és óvja. Egy ág az erkölcsi dísz, egy ág az anyagi

jutalom s e kettő ölelkezvén a költő homlokán, hirdesse nemzete halálját s az ő dicsőségét egyben.

Állana pedig ez emlék összes eddig megírt és ez ünnep lezárásaig megírandó munkáinak nemzeti díszkiadásából. Az egész Jókai, a mit az ő szelleme ötven év alatt létrehozott, együtt mint inposans képe egy nagy pályának, szeműnk elé állítva ez óriás, e korszakos munkaerő, ez írói hatalmasság, e fenomenális pályafutás, mint a költőnek dicsősége és jutalma.

Maradandó becsű emlék legyen az, a melyel mi a jubileum napját az irodalom históriájába beiktatjuk. Örök időkre szóló, beszédes mű, a mely a költőről és az ő géniuszát megbecsűlő nemzetről több dicsőséget fog hirdetni jövődő századoknak, mint bármennyi lelkes tövűzlő beszéd, ékes, virágos, ünnepi tósz. Ugy óhajtanók, hogy ezuttal az összeg, a melyet vármegyék, városok, egyesűletek, testűletek más alkalomkor jubileumi bankettre és külső czifraságokra fordítanának, basznos, érdemes emlékek szolgájljon alapul. Ebből a pénzből készűljön a díszkiadás, a melylyel magunkat ajándékozuk meg és teljen ki az a tiszteletdíj, a melyet a félszázadou keresztül szűnetlenül ne-

kűnk dolgozó költőnek még mindig a tartozás érzetével átnyujtunk.

Mert a kiadás árának a fele fedezze a kiadás költséget, fele pedig legyen a költőnek a nemzettől veendő tiszteletdíja.

Ezer aláírásra van szükség, hogy e kiadás létrejöhsen; az előfizetési ár 200 frt és így 100,000 frt lesz a tiszteletdíj.

Nem kételkedhetűnk aban, hogy a mikor Jókai Mór műveiről van szó, lesz az országban ezer ember, testűlet, hatóság, a ki ezt a díszkiadást megszerezze, hozzájárul a költő jubileamának méltó megűnnepléséhez.

Erre az aláírásra, erre a szép, nagy és hálás cselekedetre hívjuk fel Jókai Mór tisztelőinek fényes táborát. —

Nem arra szólítánk benneteket, ó magyarok, hogy ajándékot, hogy alamizsnát adjatok annak, a ki a ti szolgálatokban szerzett halhatatlanságot; ezt már megtettétek ti is másokkal, megtették más nemzetek is. Hanem szólítunk arra, szólítjuk a magyar értelmiség virágát arra, hogy ketten egymást fölmagasztaljátok: a költő kezetekbe tévén egy nagy élet nagy munkáját, ti pedig a költő kezébe érette az elismerést.

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCZÁJA.

Nevem Szabó.*)

— Hamoros beszélyke —

— Irta Martonffy Imre. —

Ki valaha butorozott szobát keresett Budapesten, könnyen meg fogja érteni Szabó József örömét, midőn egy heti lőtás-futás és nem kevesebb mint hetvenöt szoba megtekintése után, végre talált alkalmasat és aránylag olcsót.

Szabó barátom annyival inkább örvendett, mert mostanság a szállásfogadással mindannyiszor eszmadiát fogott.

Ha biztosították arról, hogy oly esendes és nyugodt lakása még sehol se volt, bizonyos lehetett abban, hogy éjjel legalább is négy öt gyermek fog ordítani, vagy pedig a szállás adó hitvespár dulakodik a szomszéd szobában.

Mihelyt azt ígérték neki, hogy elkűlönítve és háborítlanul fog lakni, ugy eskűt tehetet volna arra, hogy naponkint legalább s husz-harmincz ember megáll ajtaja előtt, ezt mondván: „Bocsánat, Szabó ur!”

Egy szállást csak azért fogadott, mert a szoba fekvése oly „rendkivűliien egészséges”, de nemsokára azt a meglepő észrevétel kelle tennie, hogy szállásadónője a délnek fekvő szobát távollétében ruhaszárításra használta; szóval Szabó barátom a

hónapos bér lakók közt a legszerencsétlenebb volt, azért lett öröme oly rendkivűli, mikor végre tisztességes embereknél, szépen butorozott szobát kapott, mert hát a szállásadónő finom műveltségű, arisztokrati-kűlsejű nő volt, kit nyugdíjazott államtikkár férje után „méltóságos asszonynak” czimeztek.

— No gondolta magában, itt alkalmasint tovább maradsz egy hónapnál.

Mert hát Szabó barátom valóságos naptári rendelettel és jobb ügyre méltó pontossággal minden hónapban lakást változtatott és ellenkezőleg a közönséges emberekkel, idejét nem január, február, márczius stb., hanem lakásai szerint számította, mint magyar-utca 10., kalap-utca 4., rózsater 1., 2., berkocsis-utca 41. sz. stb.

Ha nem vezetett volna pontos jegyzéket változó lakezimeiről, igen gyakran képtelen lett volna arra, hogy megtudja, hol lakik.

Ne higgyék azonban, hogy Szabó barátom tán házsártos ember volt. Nem! Csupán a balsors űldözte. Ő volt a legszerencsétlenebb valamennyi hónapos bérlő közt.

Állása szerint könyvvívó volt egy selyem és bársony nagykereskedésben.

A könyvelt és könyvelendő árukkal érintkezése által jelleme oly lágy lett, mint a bársony és oly sima, mint a selyem,

Alig hinné az ember, hogy a tárgyak

melyekkel éveken át foglalkozunk, bizonyos jelleget adnak nekűnk.

A jogász ép oly feszes lesz, mint percsomói; a tudós poros és száraz, mint régi könyvei: a vaj- és csukorkereskedő szinte olvad az édességtől és ő maga a megtettesűlt édesség. És ezt majdnem minden foglalkozásra ki lehet terjeszteni.

Szabó tehát olyan volt, mint a bársony és simasága meg soha se ment nála annyira, mint midőn kérte a „méltóságos asszonyt”, hogy a szobát még ma készítsse el számára.

Abbeli örömében, hogy ily „finom” családnál lakhatik, megfeledezett minden apró intézkedésekről, melyek a szobabéresnél szokásban vannak, u. m. takarítás, felszolgálat és több efféle. Adott öt forint foglalt, elkérte a kulczot és tudatva a méltóságos asszonynyal, hogy holmiját másnap reggel fogják elhozni a szállodából, hol néhány napig lakott, hirtelen távozott.

A méltóságos asszony nagyot bánt a szobafogadás és idegen kulcsok elvitelének e szokatlan módjára és midőn Szabó már a lépcsőn volt, utánna szólt:

— De uram, kihez van tulajdonképen szerencsém.

— Nevem Szabó! — felelte barátom alulról, miközben eltűnt.

Midőn este a szokott gyűlhelien elbeszélte barátjainak, hogy mily „szép szobát” fogadott — mely közlést fent emlí-

A ki ifjuságunkat bűbajos szavával megaranyozta; a ki lelkünket táplálta reménytelen időkben; a ki örömlünk, a ki gyönyörünk, a ki vigaszunk volt életünk minden szakában; a ki áldásunk volt, megtöltvén a szellem, az erkölcs, a hit, a föl-emelkedés, a hazafiság kincseivel a szívünk tárait: Gyertek mind, öregek ifjak, urak, polgárok, hódoljunk neki mi viszont, aranyozzuk meg élete alkonyatát szeretetünk, lelkesedésünk örök ifjuságával.

Áldjuk a gondviselést, hogy nekünk adta Jókai Mórt, a ki a magyar faj minden fényességével, a nagy talentumok minden varázsával, nemzete büszkesége, idegen népek irigységének méltó tárgya; egy félszázad ragyogványa a magyar irodalomban, nyelvünk felvirágzásának egyik forrása, a kinek mesélő ajakán három nemzedék csügg elandalodva, elbűvölve.

Irodalomtörténetünk csonka az ő neve nélkül, műveltségünk csonka az ő művei nélkül; dicsőségünk csonka az ő híre nélkül.

Mely magyar könyves-ház, mely magyar nemzet nem üres az ő összes munkáinak e nemzeti diszkiádása, az ő jubileuma e kedves emléke nélkül?

A kinek a házában már van Jókai-ja — ha részben, ha egészben — az juttassa azt, a mi je van, a nálánál szegényebbnek és siessen hozzá, hogy biztosítsa magának az örömmünnepi kiadást.

És nemcsak egyházi főméltóságok, nemcsak főurak, nemcsak egyesek, kiket a sors vagy szorgalom a bőség áldásaihoz juttatott, bármely renden legyenek is, hanem ti városok, közhatalóságok, testületek és vállalatok: mind halljátok meg e szózatunkat és siessetek aláírástokkal lehetővé tenni és biztosítani e lelkes találkozást, juttatván törvényhatósági városi, egyesületi, intézeti, iskolai könyvtáraknak ebből a szép és ne-

mes emlékből egy-egy példányt, hogy mindenütt legyen fogható jel és szózatossá hirtetője a léleknek, mely mindnyájunkban lakozik. Hadd mondják el később is, kezökbe tevén a nemzeti diszkiadás egy-egy példányát, késő ivadékok:

Az a nemzedék tudta a kötelességét és teljesítette is azok iránt, a kik eredményesen szolgálták a nemzet dicsőségét.

Erre a feladatra hívjuk el a nemzet fiait, és hogy nem hiába hívjuk: a fényes eredmény fogja megmutatni.

Budapest, 1893. okt. 30.

A Jókai jubileum nagybizottságának elnöksége:

Védnök:

József főherceg.

Beöthy Zoltán fotókar. Eötvös Lóránt elnök.

Diszelnökök:

Vasary Kolos. Br. Vay Miklós.

Mit adnak el azután?

A f. hó 13. án tartott községi közgyűlés határozatai közül különösen 3 határozat az, a melyet a közérdek szempontjából szó nélkül nem hagyhatunk már csak azért sem, mert célul tűztük ki, hogy községünk adófizető polgársága érdeké mindenkor és minden alkalommal szem előtt tartjuk. Eppen azért minden oly határozatot a községi közgyűlésnek, mi a nép érdekével ellenkezik, vagy a községünk anyagi károsodását célozza, a nyilvánosság előtt, e lap hasábjain fogjuk kritika alá venni. Nem különben járunk el azon törvénytelen, vagy erőszakoskodó eljárásokkal szemben, melyek ma már, mióta ellenzék vezérferfiak vezetik városunk ügyeit, a községi közgyűléseken lábra kaptak. Amár jól tudjuk azt, hogy azok a t. urak, a kik annak idejében a népet félrevezették, nem riadnak vissza semmiféle erőszakos és törvénytelen eszköztől, hogy az igazság szavát elnyomják, azokat pedig, a kik rossz gazdálkodásuk miatt föl mernek szállalni, főnkre tegyék.

Mi voltunk azok, a kik felemeltük szavunkat a 110%-os községi pótdadó aránytalan kivételéért; kimutattuk, hogy az ilyen költségvetés által éppen a szegényebb néposztály, az iparosok, a kereskedők és ház-

tulajdonosok viselik a legnagyobb községi terheket. A helyett azonban, hogy a t. előjáróság új költségvetést készített volna, azt tette, hogy lapunk ellen sajtóper megindítását határozta el.

A sajtóperrel, mint azt annak idejében ki is jelentettük — nem félünk. Mert megvagyunk győződve, hogy nem létezik széles Magyarországon olyan sajtóbíró, mely elítélne bennünket azért, mert az igazságot nyilvánosságra hoztuk. A községi közgyűlés ezen határozatát csak azért fellebbezte meg lapunk felelős szerkesztője, mert a határozat erőszakoskodással és a kérdéses cikkek felolvasása nélkül hozott meg.

A felterjesztésnél pedig azt a törvénytelen eljárást követte el községünk t. előjárósága, hogy mielőtt a határozat jogerőnyes lett volna, és annak dacára, hogy meglelt fellebbezve, végre is hajtotta.

Ezen törvénytelen eljárást községünk érdemes előjárósága azzal tetézte meg, hogy a f. hó 13. án tartott községi közgyűlésben ismét a képviselő-testület elé vitte az ügyet és a községi képviselő testület be sem várta még a fellebbezés eldől, újból határozott ez ügyben és most egyenest a kir. ügyész megkeresését határozta el a sajtóper megindítása végett.

No hát a községi előjáróságnak ezen eljárása nem csak törvénytelen, hanem egyszerűen nagymérvű tudatlanságot árul el. Mert ha egyszer közgyűlés határoz egy ügyben és az a határozat meg van fellebbezve, más határozatot mindaddig nem hozhat, míg a fellebbezést a felsőbb fórumon el nem intézik.

Ugy látszik azonban, hogy nálunk minden megy. Pedig az igen tisztelt bíró ur mindig azt hangsúlyozgatja, hogy a „törvény mindenek felett.” Ezekből pedig az látszik ki, hogy a t. bíró ur a törvényt úgy magyarázza, a hogy az ő izlésének, vagy pártja érdekének jobban megfelel. Reméljük azonban, hogy csak addig fogja a törvényt így magyaráztatni, míg egyszer felsőbb helyről fogják neki megmagyarázni, hogy miként kell a törvényt tisztelgetben tartani.

A mi a közgyűlés azon határozatát illeti, hogy eladta a vályogos gödröket gőzmalom helynek Eszes Mátyás ur részére, hát erre annyit mondtunk, hogy ha Eszes Mátyás ur a város bármelyik részén kért volna helyet gőzmalom építési célra, akkor szívesen hozzájárultunk volna. Mert hiszen kötelessége minden községi képviselőnek, a közönség érdekét kielégíteni, a versenyt előmozdítani, sőt azt fokozni is. De az is kötelessége minden jóra való községi képviselőnek, hogy a versenyzés által ne tegye fizetésképtelenné az adófizetőket. Azt hatá-

tett pontossággal, minden hó elején ismételte — azok ingerkedve kérdezték, vajjon a legközelebbi hónapra is fogadott-e már szállást.

A társaság éjfél után egy óráig maradt együtt, aztán távoztak, s mivel Szabó legközelebb lakott, mindnyájan hazakísérték.

Midőn odaértek mindnyájan meghámulták, hogy a második emelet ablakai ki vannak világítva és az ablakoknál aggodalmas arcok mutatkoznak. Ekkor az egyik ablak kinyílt és az alullevők e szavakat hallották: „Ah, jönnek már a gazemberek!”

„Nevem Szabó!”

E szavakat rebegte a méltóságos asszony, midőn szobájába ment.

— Csodálatos ember! gondolá, kinek nem kell több egy percznél a szoba fogadására; semmit se néz meg jól, miután se tudakozódik, zsebrekijja a kulcsokat és távozik, mondván, hogy neve Szabó! No de, folytató magában, mindenféle ember van a világon, aztán meg miért ne hívhatnák Szabónak?

Csak hogy ez a vigasz nem sokáig tartott. Legidősebb leánya a zenedéből jött haza, hol Wagner „Götterdämmerung”-ját énekelték. Az ének mogorvává, embergyűlölővé tette. Mit a jövő zenéjének megboldogult szerzőjévé tett, azért szegény Szabó barátomnak kellett laknia. Alig tudta meg Ilona a történeteket, midőn legott meg volt

győződve arról, hogy az a Szabó egy országos család.

Miként tehetél ilyesmit kedves mamám! mondá Ilon. Nem emlékszel már mit beszélt Magvasyné, hogy miként járt barátinje ismerősének unokája? Ennél is szobát akart fogadni valaki. Mikor aztán magukra maradtak, torkon ragadta és megakarta rabolni. Hátha ez az, ki nálad szobát fogadott? A kulcsok nála vannak és éjjel majd megrabol.

E szavakra a gyanu hópelyhe leszállt a bizalom hegyének ormáról és mint a bizonyosság görgetege zuhant a völgybe, hogy agyon nyomja Szabót.

Szegény Szabó!

— Mártha néni a méltóságos asszony testvérhuga szellemes, bájos nő, ki életének legnagyobb részét Párisban tölté és a francia szellem és nyíltság mellett a tulzást is elsajátította Mártha néni mondjuk, nagy szemeket meresztett a relytélyes Szabó ügy hallatára és azonnal kész volt a Ponson du Terrail féle Rocambole.

Most már a „méltóság” asszonynak is eszébe jutott, hogy ez embernek, e Szabónak valóságos gyilkos tekintete volt, hogy oly sietséggel nyult a kulcsok után miként azt csakis rabló teheti és végre, hogy e szavakat „nevem Szabó” bizonyos guynyal ejtette ki.

A három nő tanácskozott, hogy mit-
tevék legyenek.

Ily hangulatban találta őket a család régi barátja, hírlapíró, kinél szintén teljesedett, az mit fönnebb a fnglalkozás befolyásáról említettük. Ennekmíg csak tollával volt dolga, órák hosszúig nézte tolla hegyét, minél fogva hajlandó volt minden dolgot hegyére allítani.

— Hogyan méltóságos asszonyom, ily ember fogad önét szobát? És i y gyanus körülmények közt? Ez minden bizonynyal valamely betörő banda vezére, kinél kulcsai vannak, egy éjjelen mindent eltakarít innét. Itt azonnal intézkedni kell.

Intézkedtek

A házmesterrel tudatták a dolgot, ki készséggel ajánkozott, hogy örködni fog és elcsipí a gazembert.

Meggyújtottak valamennyi petroleum lámpát, hogy világos legyen, ha jö és ne gyilkolhassa meg őket egymásután a sötétben.

Ekkor jött Szabó.

Midőn a „méltóság” meglátták a számostagu társaságot, azt mondták egymásnak: „Ah! jönnek már a gazemberek!”

Szabó nagyot bámult midőn a házmester bunkós bottal felfegyverkezve fogadta és lakásáig kísérté, a nélkül, hogy szólt volna.

— Barátságos, de nagyon félős emberek, gondolta madában. Mennyire aggódnak, hogy bajom ne elessék

ozotran rosszaljuk, hogy a községi közgyűlés alkalmat adott arra, hogy az Eszes Mátyás ur által építendő malom, esetleg veszélyeztesse a „Keresztény gőzmalom” fennállását. Már pedig azt hisszük, hogy a azon esetben, ha Eszes ur a malmot a Keresztény gőzmalom szájába építi, veszélyeztetve van éppen a „Keresztény gőzmalom” fennállása. A Keresztény gőzmalom bukásával pedig 1000 szegény részvényes lesz megkárosítva. Ezt tehát lehetőleg ki kellett volna kerülni.

A f. hó 13 án tartott községi közgyűlés határozatai között a legveszélyesebb az, mely a község ingatlan vagyonának megcsönkítését célozza. Nevezetesen a cholera járványnál felmerült költségeket úgy határozták el fedezni, hogy ez évben 7500 frt és a jövő évben 5000 frt értékű házhelyet adnak el.

Ezen javaslatával a t. előjáróság valóságos szemfenyvesztést vitt véghez. Az ilyen költségeket ugyanis községi pótdadóba kellene kivetni. Ugyám! hanem a községiadó ma is már 110%. Ha ahhoz hozzá tette volna a cholera járvány költségeit, 140% lett volna a községi pótdó. Tehát a t. előjáróság, hogy a szemrehányások alól kibujhasson, hogy veszni indult népszerűségét még ideig-óráig fenntarhassa, jónak látta port hinteni az adófizetők szemébe és a város vagyonának eladását indítványozta.

A községi képviselő urak pedig a helyett, hogy az ellen felszóllaltak volna, helybenhagyólag bólingatták fejüket, mielőtt kinezték hogy a vezérek helybenhagyólag intégettek.

Mi pedig azt kérdezzük az igen tisztelt községi képviselő-testülettől, hogy ha néhányszor ilyen rendkívüli kiadások merülnek fel és minden ilyen rendkívüli kiadásokat a törzsvagyon eladásokból fedezik, ha utóvégre a község minden vagyonát eladják — mit adnak el azután?

A második emeleten mindnyájan sorfalat képeztek.

Némán, de félig ijedt, félig fenyegető arccsal úgy, hogy valóságos vesszőt kelle futnia szobájáig.

Szabó zavartan köszöntött.

Azonban alig lépte át szobája küszöbét, midőn az ajtót kívülről rázárták.

— Igy ni, rabló vezér ur! — szóltak be a kuleslyukon, most foglyunk és ha erőszakosan akar szabadulni, golyót röpitünk agyába, tisztelt Szabó ur!

A selyemsimaságu Szabónak, ki oly bárhonyos légysággal akart az életen átsurranni, hideg veríték borította homlokát.

Miféle emberek közé jutott!

Talán tébolydában fogadott szobát?

Kétségbeesetten nézett körül szobájában. Minden ingót kihordtak volt abból, csak a pamlagot hagyták ott. Erre fekiüdt Szabó barátom, hogy bevárja a reggelt.

Sulyos álmok gyötörték. Majd kényeszerubbonyt érzett testén, majd cellában látta magát. Mint gyilkost fogtak el, pedig nem gyilkolt, csupán „könyvelt.” De az mit se használt. A vérpadra hurcolták és lefejezték.

Feje lehullott a . . . padlóra. Fölébredt.

A pamlagról esett le álmában. A nap sugarai elárasztották a szép nagy szobát és a méltóságos asszony állt előtte és zavartan mosolyogva adta tudtára, hogy Szabó ur üzletéből a házi szolga elhozta halmiját. Azután őszintén elbeszélte ijedelmeit és bocsánatot kért amiért nem hitte, hogy Szabó a neve.

Magam vagyok oka, felelte Szabó barátom. Nevem oly közönséges, hogy azt nem mondani, hanem bizonyítani kell. Fölfogom ijedelmeit.

Azóta a „méltóság” mindent elkövetek, hogy a Szabó név másodjának megkönnyítsék életét, a miért ártatlanul kellett szenvednie: és Szabó barátom nagyon jól érezheti magát nálunk, mert már . . . öt hét óta lakik ott.

UJDONSÁGOK.

— November 19.

— **Dr. Tergina Gyula**, Csongrádvármegye nagyérdemű kir. tanfelügyelője, a megyei közig. bizottsági ülés befejeztével e hó 13-án városunkba érkezett. Az ügybuzgó tanfelügyelő látogatása összefüggésáll a polg. fiúiskola államosításával, és a tervbe vett polgári leányiskola létesítésével, a mennyiben itt időzése alkalmával az iskolaszék és előjáróság vezérembereivel értekezett, a két intézet államköltségen leendő felállításának módzatairól. Megtekintette a városi magtár hatalmas épületét, melyet bizonyos és elkerülhetetlenül szükséges átalakításokkal alkalmasnak nyilvánított a két iskola részére. — Megtekintette a város belterületi elemi iskolákat, az óvodát, kedden este az iparosuló iskolák mindegyik osztályát látogatta meg. A kiváló tanferfi erős törekvése oda irányul, hogy a gondjaira bízott népoktatásügy az egész vármegyében fejlődjék s úgy látszik, városunk ez irányú haladását különösen szíven hordozza. Koronázza méltó siker tevékeny munkálkodását.

— **Ujvári Kis Imre barátunk**, ki a tavasszal Chicógóba utazott, annak idejében közöltük, Chicógót elhagyta és New-Yorkban telepedett le, hol építkezési vállalatokba fogott. Mint lapunk felelős szerkesztőjét értesítette, ismét szerződött egy nagy munkára azon építkezési vállalathoz, hol már több évet töltött. Ennélfogva a m. hó 29-én az Egyesült Államok területét elhagyta, hogy Brazília fővárosába, Rio de Janeiroba utazhasson. Utja annál inkább érdekes lesz, mert Braziliába nyugat felől kell behatolnia, tehát utját a Csendes-Oceánon teszi meg. Az Atlanti-Oceánon valószínűleg azért nem mehet, mert mint a lapokból tudjuk, a braziliai feikelők vezére Molló tengernagy a tenger felől Rio de Janeiro hajóhalálával körülfárta és ostromolja. Levelében a t is írja, hogy érdekes utjáról kimerítő és részletes tudósítást fog küldeni lapunk részére. Együttal felkért bennünket, hogy a lapot ezentul Rio de Janeiroba az osztrák magyar követtséghez küldjük. Érdekes az, hogy Imre barátunk ez évben két nyarat él át. Ugyanis: New-Yorkban akkor van nyár, mikor nálunk. Ellenben Brazília fővárosában mivel a déli félteken, a Baktiritó alatt fekszik, akkor kezdődik a nyár, mikor nálunk a tél, vagyis december 21-én. Tehát 1893-ban egy nyarat töltött New-Yorkban, a másikat pedig most fogja tölteni Rio de Janeiroban. Rio de Janeiroba az ut 22 nap. De csak az esetben, ha Genuából az olasz posta-gőzösön tesszük meg. Ellenben Hamburgból vagy Brémából — legkevesebb 26 napot vesz igénybe. Szerencsés utat és mielőbb ép-egészségben való visszatérést kívánunk úgy Imre barátunknak, mint kedves nejének.

— **A szegény padon.** A ki a f. hó 13-iki vármegyei közigazgatási bizottság ülésen részt vett, akaratlanul szegénytelen dolognak lett szem és fül tanuja. A vármegyei ellenzék 3 oszlopos tagját juttatta szegénypadra a vármegyei zagyalékpárt vezére Sima Ferencz. Nem kevesebről volt szó, mint arról, hogy Hegyi Antal, Temesvári Antal és Szánthó Lajos azért, hogy Sima Ferencznek okmányt szolgáltassanak a kezébe az ellene megindított sajtóperhez, ez év október 6-án Hoffer Antal szentesi köz-

jegyzővel oly okiratot állítottak ki, melynek minden pontja kézzelfogható valótlanúságot tartalmaz, mely okiratnak alá is irtak. A f. hó 13-án tartott vármegyei közigazgatási bizottságban Albertényi Antal ezen okirat hiteles másolatát a közigazgatási bizottsághoz terjesztette oly kérelemmel, hogy mondja ki a közigazgatási bizottság, hogy Hegyi Antal r. kath. plébános Temesváry Antal nyugalmazott kir. aljárásbíró és Szánthó Lajos pénztézeti tisztviselő által aláírt és Sima Ferencz részére kiállított közjegyzői okirat, valótlanúságokat tartalmaz. Ezen kérelmet a közigazgatási bizottság méltányosnak találta és annak helyet adott. Az ügyet alaposan megvizsgálták és konstatálták, hogy a 3 uri ember által közjegyzői okiratban foglalt állítások elsőtől az utolsóig valótlanok. Némán és pirulva hallgatták végig az okiratkiállítók a közigazgatási bizottság határozatát annélkül, hogy saját védelmükre csak egy szót is szólhattak volna. Hivatalosan lett tehát jegyzőkönyvbe foglalva, hogy a csongrádmegyei ellenzék 3 oszlopos tagja közjegyzői okiratban foglaltatta hazugságait. Így jutott a csongrádvármegyei ellenzék vezére és feje két társával a szegénypadra.

— **Dohánybevéltési határidők.** Az idei dohánytermést Szegeden. december hó 11-én kezdik bevéltani és tart január 25-ig. Csongrádon deczembr 11-től január 11-ig. Csanyon december 11-től január 18-ig. Félégyházán pedig december 11-től január 9-ig.

— **A Szegedi esküdtzsek IV-ik évnegyedi tagjait** a f. hó 15-én állították egybe. E szerint most már ismerjük azokat, a kik hivatva lesznek dönteni azon sajtóügyben, melyet ellenünk Hegyi Antal kollégánk „Egy becsületgyilkos” című vezércikk miatt indított.

— **Óriás termények.** Az amerikai utjáról épen csak alig hazatért budapesti magkereskedő Mauthner Ödön máris egy olyan kiállítással lepte meg a budapestieket a mely párját ritkítja és az Andrássy ut. üzlet kirakataiban kiállított termények oly szépek és olyan óriás nagyok, a miüket eddig még országos kiállításokon sem láttunk. Vannak ott 101, 103 és 108 kilós óriás tökpéldányok, 11 $\frac{1}{2}$ sőt 13 $\frac{1}{2}$ kilós kalarábok, melyek óriás sulyuk daczára sem fások, hanem teljesen zsengek, de látunk itt 17 kiló sulyu éderndorfi répát is, melyet Friedmann péli termelő, 21 kilós olajbogyóalaku példányt, melyet Harkányi Károly gazdasági és 23 kilós Mauth-répát Józsa Sándor czeglédi gazda állítottak elő, természetesen Mauthnertől került magból. A h o z a m o k r a kitűzött arany díjakat a következők nyerték el: Lollok Gusztáv kenyéyi kasznár, kinek 1600 négyzögölének 940 mm. olajbogyóalaku, Politzer Fülöp dévaványai birtokos kinek katasztrális holdankint 1007 métermázsza oberndorfi répája és Bárány Gábor dobrai bérlő. kinek 1600 négyzögöles holdankint 1011 métermázsza Mauth répája termelt a Mauthnertől beszerzett mag után. Friedmann péli termelő elkésett bejelentésével, neki 1101 métermázsza Mauthner-féle oberndorfi répája termelt holdanként. Ha tekintetbe vesszük, hogy a mult tavasszal majd rovarok pusztították majd hideg szárazság viselte meg a répapalántákat, be kell vallanunk, hogy valamint a kiállított termények sulya, ugy a hatósági bizonylatokkal beigazolt fenti hozamok bámulatra méltók; mert bámulatosak volnának normális, jó időjárásban is és minden esetre csak páratlan minőségű jó magvaknak kell az ilyen óriás eredményeket érdemlő betudni.

Vasuti menetrend.

Csongrádról indul d. e.	9.22
Gátérre érkezik	9.57
Félegyházára	10.21
Szegedre ind. (sz. v.)	12.19
Szegedre érkezik	1.47
Budapestre ind. (gy. v.)	11.06
Budapestre érkezik d. u.	1.25
Csongrádról ind. d. u.	3.00
Gátérre érkezik	3.37
Félegyházára	4.01
Szegedre ind. (gy. v.)	4.44
Szegedre érkezik	5.45
Szegedre ind. (sz. v.)	9.20
Szegedre érkezik	3.53
Budapestre ind. (sz. v.)	4. 8
Budapestre érkezik	8.55
Budapestről ind. (sz. v.) d. e.	8.50
Félegyházára érkezik	12.11
Csongrádra ind. d. u.	12.25
Gátérre érkezik	12.52
Csongrádra	1.25
Szegedről ind. (gy. v.)	10.01
Félegyházára érkezik	11.04
Csongrádra ind.	12.25
Csongrádra érkezik	1.25
Budapestről (gy. v.) ind.	2.20
Félegyházára érkezik	4.43
Csongrádra ind.	5.10
Gátérre érkezik	5.38
Csongrádra	6.10
Szegedről ind. sz. v.	3.05
Félegyházára érkezik	4.39
Csongrádra ind.	5.10
Gátérre érkezik	5.38
Csongrádra érkezik	6.10

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó lapfőigazgató: SCHWARCZ SÁNDOR.

Nyilttér.*)

Van szerencsém az igen tisztelt közönség becses tudomására adni, hogy lakásomat Budapestről Csongrádra téve át,

ORVOSI GYAKORLATOMAT

az orvosi tudományok minden ágából megkezdtem.

Med. Univ.

DR. CESMAI JÓZSEF,
egyetemes orvostudor.

Rendel: reggel 7—8. — D. u. 2—4.

Lakik: Főtéren a Futó-féle házban.

*) E rovat alatt közölttekért nem vállal felelősséget a szerk.

MŰFOGAK és FOGSOROK

24—48 óra alatt fájdalom nélküli betétele.

PLOMBIROZASOK

a legfinomabb jegecz- és laparannyal, platinával, ezüsttel stb.

FOGAK TISZTÍTASA

mindenféle fog- és szájműtétek.

Ungvári Péter

fogorvosi műterme Szegeden.

új-Majer-féle ház, „Európa“-szálloda mellett.

RENDELÉSI IDŐ:

D. e. 9—12-ig. — D. u. 2—5 óráig.

FOGMŰTÉTEK ALTATÓ-GÁZZAL:

D. e. 11—12-ig.

Vidékiek és átutazók

előleges bejelentés ezetében tartózkodásuk idejére különös tekintetben részesülnek.

Essenciák

rum, cognac, mindennemű szeszestalok, asztali likőrök és különleges-ségek azonnali elhibázhatatlan elkészítésére a legkitűnőbb minőségben szállítok.

Azonfelül ajánlok 80 fokú vegyileg tiszta eczateszenciát kellemes ízű borecetet és közönséges eczetek gyártásához. Leírások és használati utasítások ingyen mellékeltek. 8—50

Kiváló eredményért kezeskedek.

Árlistát bérmentve küldök.

Pollák Károly Fülöp

Essenciák különlegességi gyára

P R A G.

Megbízható ügynökök kerestetnek.

Minden köhögés

ugymint hurutos lélekzési akadályok, hökhurut, mellbetegség, szűkmellűség, tüdőbajok, rekedtség, torokfájdalmak leggyorsabban gyógyítható a már évek óta a legkitűnőbb orvosok által készített és ajánlva Mittel: Szt. Georgs thea által. 1 csomag ára 50 kr. a hozzá tartozó Szt. Georgs hurutpor 1 doboz ára 50 kr. pontos használati utasítással.

A hatása a fönt ajánlt gyógyszernek néhány nap alatt észlelhető. 2 csomagnál kevesebb nem küldetik el. Posta csomagoknál 20 krt. számítunk csomagolás és szállító levél fejében.

A rendelések kizárólag a Szt. Georges gyógyszer-tárhoz intézendők. Bécs V/2. Vimmergasse 33. szám. Az összeg előleges befizetése kívántatódik.

Kovács és Mezey Budapest és London.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönséget ezenel értesíteni, miszerint Csongrad es vidéke részére dús választéku raktárunkat

CHINAI TEA, JAMAIKAI ÉS BRAZILIAI RUM, VALÓDI FRANCZIA ÉS MAGYAR COGNAC-BAN

BAGOSSY JÓZSEF

fűszerkereskedő rnak fűszertüzletében helyeztük el.

Kirakatunkat a legnagyobb gonddal rendeztük be és

EREDETI ÉS KIVÁLÓ MINŐSÉGEINK EREDETI BUDAPESTI ARAINK MELLETT

a legkényesebb igényeket kielégítik.

Szolgáltatmányaink oly jutányosak, hogy a vevőközönség az első kísérlet után csak

KOVÁCS és MEZEY

ezimkével ellátott rumot és teát fog használni.

Felhívjuk még a nagyérdemű közönség figyelmét ujonan megjelent kis árjegyzékünkre, melyben minden egyes faj az ár megjelölése mellett van feltüntetve.

Kérjük, miszerint ezen czikkeinkben beálló szükségleteit fentnevezett czégnél tessék beszerezni.

Kiváló tisztelettel

Kovács és Mezey.

Czimünk minden dugaszba be van égetve.

Valódi francia és magyar cognac.

Valódi kínai és orosz karaván teák.